

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1979-1980

28 FEVRIER 1980

Proposition de loi visant à accorder en 1980 une prime de bien-être aux travailleurs salariés retraités ou invalides**(Déposée par M. Wyninckx et consorts)**

DEVELOPPEMENTS

Malgré la situation budgétaire difficile des dernières années, les taux des prestations de longue durée qui constituent un revenu de remplacement pour les travailleurs salariés retraités ou invalides, ont été régulièrement améliorés, notamment par leur liaison à l'évolution du bien-être.

En 1979, aucune nouvelle mesure en la matière n'a été prise en faveur de ces catégories de bénéficiaires. A part les augmentations résultant des fluctuations de l'indice des prix à la consommation, le niveau de leur protection sociale est resté inchangé par rapport à celui qui avait été atteint au 1er janvier 1979 par l'intégration de l'allocation de revalorisation accordée en 1978 (prime de bien-être) au montant des prestations ainsi que par les augmentations différenciées qui ont eu lieu dans le cadre du relèvement des pensions anciennes.

Et cependant, l'évolution hors index des salaires constatée de 1977 à 1978 (voir l'avis n° 610 du Conseil national du travail en date du 21 décembre 1978) aurait justifié une revalorisation des prestations. En effet, si l'on examine le taux moyen des avantages accordés, on peut dire que la plupart des bénéficiaires n'appartiennent pas aux catégories privilégiées. Or, cette revalorisation n'a pas eu lieu, l'arrêté royal du 29 octobre 1979 ayant fixé à 1 les coefficients de revalorisation prévus par la législation.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1979-1980

28 FEBRUARI 1980

Voorstel van wet tot toekenning in 1980 van een welvaartspremie aan gepensioneerde werknemers en aan invalide werknemers**(Ingediend door de heer Wyninckx c.s.)**

TOELICHTING

Niettegenstaande de moeilijke budgettaire toestand van de jongste jaren, werden de bedragen van de langdurige voorzieningen die een vervangingsinkomen vormen voor de gepensioneerde of invalide werknemers regelmatig verbeterd, onder meer in het kader van hun koppeling aan de evolutie van de welvaart.

In 1979 werd geen enkele nieuwe maatregel ter zake getroffen ten gunste van deze categorieën van gerechtigden. Op de verhogingen ingevolge de schommelingen van het indexcijfer der consumptieprijzen na, bleef het peil van hun sociale bescherming ongewijzigd staan op het peil dat op 1 januari 1979 werd bereikt door de integratie van de in 1978 toegekende herwaarderingsvergoeding (welvaartspremie) in het bedrag van de voorzieningen en door de gedifferentieerde verhogingen die in het kader van de optrekking van de oude pensioenen werden doorgevoerd.

De buiten het indexcijfer vastgestelde ontwikkeling der lonen van 1977 tot 1978 (zie advies nr. 610 van de Nationale Arbeidsraad van 21 december 1978) zou een herwaardering van de prestaties echter hebben verantwoord. Inderdaad, wanneer men het gemiddeld bedrag van de uitgekeerde voordelen nagaat, kan worden gesteld dat het merendeel der rechthebbenden niet tot de bevoordeelde categorieën behoort. Deze herwaardering werd echter niet doorgevoerd, het koninklijk besluit van 29 oktober 1979 heeft immers de door de wetgeving voorziene herwaarderingscoëfficiënten vastgesteld op 1.

L'évolution hors index des salaires constatée de 1978 à 1979 (voir l'avis n° 640 du Conseil national du travail en date du 19 décembre 1979) justifie une fois de plus une revalorisation desdites prestations dans le cadre de leur liaison à l'évolution du bien-être.

Aussi proposons-nous d'accorder en 1980 une allocation de bien-être aux bénéficiaires d'une pension à charge du régime de pension des travailleurs salariés (art. 1er), aux bénéficiaires d'une pension d'invalidité d'ouvrier mineur (art. 2), ainsi qu'aux titulaires d'une indemnité à charge du régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (article 3).

Le taux prévu pour cette allocation est de 6 200 francs pour les ménages et de 5 000 francs pour les isolés et les veuves. Il est fixé par référence au taux de 1978 adapté à l'évolution de l'indice des prix à la consommation et revalorisé en tenant compte des avis des organisations représentatives des travailleurs salariés au sein du Conseil national du travail.

Nous proposons également de relever le taux de ces prestations à partir du 1er janvier 1981 selon les modalités appliquées précédemment, en fonction de l'allocation accordée.

Enfin, pour répondre au vœu des organisations représentatives, nous proposons de revaloriser également les rentes à verser obligatoirement aux travailleurs salariés (art. 5), de même que les rémunérations réelles prises en considération pour le calcul de la pension (art. 6).

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE 1er

Une allocation de 6 200 francs sera accordée en 1980 à ceux qui bénéficient, à charge du régime de pension des travailleurs salariés, d'une pension de retraite ou de survie ayant pris cours avant le 1er janvier 1980. Cette allocation sera fixée à 5 000 francs pour le retraité qui remplit les conditions prévues à l'article 10, § 1er, premier alinéa, lettre a, de l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés.

Si l'épouse séparée obtient une partie de la pension de son époux et ne bénéficie pas personnellement d'une pension de retraite, l'allocation sera payée pour moitié au mari et pour moitié à la femme.

L'allocation est payée en juillet. Son taux est fixé en fonction de la nature et du montant de la pension due et est limité à la moitié de ce dernier.

De buiten het indexcijfer vastgestelde ontwikkeling der lonen van 1978 tot 1979 (zie advies nr. 640 van de Nationale Arbeidsraad van 19 december 1979) verantwoordt eens te meer een herwaardering van de desbetreffende prestaties in het kader van hun koppeling aan de evolutie van de welvaart.

Er wordt derhalve voorgesteld om in 1980 een welvaartsvergoeding toe te kennen aan de rechthebbenden op een pensioen ten laste van de werknemerspensioenregeling (art. 1), aan de rechthebbenden op een mijnwerkersinvaliditeitspensioen (art. 2) en aan de uitkeringsgerechtigden van de regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (art. 3).

Het bedrag dat voor deze vergoeding voorzien wordt bedraagt 6 200 frank voor de gezinnen en 5 000 frank voor de alleenstaanden en de weduwen. Het is vastgesteld onder verwijzing naar het in 1978 toegekend bedrag van de vergoeding, aangepast aan de schommelingen van het indexcijfer der consumptieprijzen en geherwaardeerd rekening houdend met de adviezen van de representatieve werknemersorganisaties in de Nationale Arbeidsraad.

Er wordt eveneens voorgesteld, om het bedrag van deze prestaties vanaf 1 januari 1981 te verhogen volgens de voorheen toegepaste modaliteiten, in functie van de toegekende vergoeding.

Tenslotte, wordt er, om tegemoet te komen aan de wens van de representatieve organisaties, voorgesteld om ook de verplichte renten van de werknemers (art. 5) en de werkelijke bezoldigingen die in aanmerking worden genomen om het pensioen (art. 6) te berekenen, te herwaarderen.

J. WYNINCKX.

VOORSTEL VAN WET

ARTIKEL 1

Een vergoeding van 6 200 frank wordt in 1980 toegekend aan degenen die, ten laste van de werknemerspensioenregeling een rust- of overlevingspensioen genieten dat vóór 1 januari 1980 is ingegaan. Die vergoeding wordt opgevoerd tot 5 000 frank voor de gepensioneerde, die de bij artikel 10, § 1, eerste lid, a, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers vermelde voorwaarden vervult.

Indien de gescheiden echtgenote een gedeelte van het pensioenbedrag van haar echtgenoot bekomt en zij geen persoonlijk rustpensioen geniet, wordt de toegekende vergoeding voor de helft aan de man en voor de helft aan de vrouw uitbetaald.

De vergoeding wordt in juli uitbetaald. Het bedrag ervan wordt bepaald door de aard en het bedrag van het verschuldigd pensioen en is tot de helft van dit laatste beperkt.

L'allocation est assimilée à une pension de retraite ou de survie prévue par l'arrêté royal n° 50 précité.

ART. 2

Une allocation de 6 200 francs sera accordée en 1980 à l'ouvrier mineur bénéficiaire d'une pension d'invalidité en application de l'article 4, § 1er, premier alinéa, 3° ou 4°, de l'arrêté royal du 19 novembre 1970 relatif au régime de pension d'invalidité des ouvriers mineurs. Cette allocation sera fixée à 5 000 francs si la pension d'invalidité l'a été en application de l'article 4, § 1er, premier alinéa, 1° ou 2°, du même arrêté.

Lorsque l'épouse a obtenu le tiers de la pension d'homme marié attribuée à son mari, en application de l'article 22, § 3, de l'arrêté royal précité du 19 novembre 1970, cette allocation est payée pour deux tiers au mari et pour un tiers à la femme.

L'allocation est payée en juillet. Son taux est fixé en fonction de la nature et du montant de la pension due pour ce mois. A l'exception du cas où l'intéressé bénéficie d'une pension d'invalidité réduite en application de l'article 23, § 3, de l'arrêté royal précité du 19 novembre 1970, l'allocation ne peut dépasser la moitié du montant mensuel dû à titre de pension.

Cette allocation est assimilée à une prestation prévue par l'arrêté royal du 19 novembre 1970 et est à la charge de l'Etat.

ART. 3

Une allocation de 6 200 francs est accordée en 1980, à charge de l'assurance maladie-invalidité, secteur des indemnités, aux travailleurs salariés auxquels l'indemnité visée à l'article 50 de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité est payée et dont l'incapacité de travail a pris cours avant le 1er janvier 1979. Cette allocation est fixée à 5 000 francs pour les invalides qui ont des personnes à charge au sens de l'article 50, dernier alinéa, de la loi du 9 août 1963 précitée.

L'allocation est payée avec les indemnités dues pour le mois de juin et ne peut dépasser la moitié du montant des indemnités dues pour le mois considéré.

Les dispositions du titre VIII de la même loi du 9 août 1963 qui sont d'application aux indemnités à partir de la deuxième année d'incapacité de travail, le sont également pour l'allocation visée au présent article.

ART. 4

A partir du 1er janvier 1981, les pensions à charge du régime de pension des travailleurs salariés, les pensions

De vergoeding is gelijkgesteld met een rust- of overlevingspensioen, bepaald bij het bovengenoemd koninklijk besluit nr. 50.

ART. 2

Een vergoeding van 6 200 frank wordt in 1980 toegekend aan de mijnwerker die een invaliditeitspensioen geniet bij toepassing van het artikel 4, § 1, eerste lid, 3° of 4°, van het koninklijk besluit van 19 november 1970 betreffende het invaliditeitspensioen voor mijnwerkers. Deze vergoeding wordt op 5 000 frank gebracht indien het invaliditeitspensioen vastgesteld is bij toepassing van artikel 4, § 1, eerste lid, 1° of 2°, van hetzelfde besluit.

Wanneer de echtgenote het derde van het pensioen als gehuwde toegekend aan haar echtgenoot, bij toepassing van artikel 22, § 3, van evengenoemd koninklijk besluit van 19 november 1970 heeft bekomen, wordt deze vergoeding voor twee derde aan de man en voor één derde aan de vrouw betaald.

De vergoeding wordt in juli betaald. Het bedrag wordt bepaald door de aard en het bedrag van het pensioen verschuldigd voor die maand. Uitgezonderd wanneer betrokkene een invaliditeitspensioen geniet dat verminderd is bij toepassing van artikel 23, § 3, van het evengenoemd koninklijk besluit van 19 november 1970, mag de vergoeding niet meer bedragen dan de helft van het als pensioen verschuldigde maandbedrag.

Deze vergoeding is gelijkgesteld met een prestatie bepaald bij het koninklijk besluit van 19 november 1970 en is ten laste van de Staat.

ART. 3

Een vergoeding van 6 200 frank wordt in 1980 toegekend, ten laste van de ziekte- en invaliditeitsverzekering, sector uitkeringen, aan de werknemer aan wie de in artikel 50 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering bedoelde uitkering wordt uitbetaald en van wie de arbeidsongeschiktheid is ingegaan vóór 1 januari 1979. Deze vergoeding wordt op 5 000 frank vastgesteld voor de invaliden die personen ten laste hebben, als bedoeld bij artikel 50, laatste lid, van evengenoemde wet van 9 augustus 1963.

De vergoeding wordt uitbetaald samen met de uitkeringen verschuldigd voor de maand juni en mag niet meer bedragen dan de helft van het bedrag van de uitkeringen verschuldigd voor de beschouwde maand.

De bepalingen van titel VIII van evengenoemde wet van 9 augustus 1963 die van toepassing zijn op de uitkeringen vanaf het tweede jaar arbeidsongeschiktheid zijn het ook op deze vergoeding.

ART. 4

Vanaf 1 januari 1981, worden de pensioenen ten laste van de werknemerspensioenregeling, de mijnwerkersinvali-

d'invalidité des ouvriers mineurs et les indemnités du régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité sont augmentées du montant de l'allocation visée aux articles 1er, 2 et 3, dans les conditions et selon les modalités fixées par le Roi.

ART. 5

Le coefficient de réévaluation visé à l'article 36, § 1er, troisième alinéa, de l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés, inséré dans cet arrêté par la loi du 27 décembre 1973, est fixé pour l'année 1980 à 1,15820.

ART. 6

Le coefficient de réévaluation visé à l'article 29bis, § 3, 1°, deuxième alinéa, du même arrêté royal n° 50 est fixé à 1,15820.

deiteitspensioenen en de uitkeringen van de regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering verhoogd, in de voorwaarden en volgens de modaliteiten bepaald door de Koning, in functie van het bedrag van de in de artikelen 1, 2 en 3 bedoelde vergoeding.

ART. 5

De herwaarderingscoëfficiënt bedoeld bij artikel 36, § 1, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, ingevoegd bij de wet van 27 december 1973 en van toepassing voor het jaar 1980, wordt vastgesteld op 1,15820.

ART. 6

De herwaarderingscoëfficiënt, bedoeld bij artikel 29bis, § 3, 1°, tweede lid, van evengenoemd koninklijk besluit nr. 50, wordt vastgesteld op 1,15820.

J. WYNINCKX.

F. HOUBEN.

J. VAN DEN EYNDEN.

A. DE RORE.